

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
யீக்கதண்புள் வேந்தனுமோங்கு
தூங்க தீயதேல் வாரா னுமீமே
தம்க வையக முந்தயர் தீர்கவே

இந்து சாதனம்.

யாழ்ப்பரைம் சபானுவூ
புரட்டாதிமீகாவனியாழக்கிழமை

மகளியின் மரன்த்தைப்
பாதுகாத்தல் வேண்டும்

இப்பொழுத இவ்வில்லை
 யின் பாதகாப்பை புத்தேகி
 ந்து இங்கு வந்த விரும் சக்க
 ராப்பத்தைத்தஞ்சூரிய சைவி
 யத்திற் சிரிதும் சிலர் குறி
 த்த கிராமங்களுட் புகுந்த
 செய்த சில பிழைகளையிட்டு,
 சென்றவாரங் கூடிய அரசாங்
 காலபக் கூட்டத்தில் நடந்த
 விவாதத்தையும் நிறைவேற்
 றிய விரண்யத்தையும், சுருக்கி
 மொறிபெயர்த்தச் சென்ற
 திட்டக்கிழமை வெளிவந்த
 இந்தகாரணப் பிரசரத்தில்
 வெளியிட்டுள்ளோம்; முன் எக்
 காலத்தாரரினும் நடந்திராக
 விட்டு; தக்க காரணம் யூ
 வெளியே செல்லவிடவேண்டும்;
 அப்படித்தான் முறக்
 தே செல்ல நேர்ந்தாறும் அவ
 ர்களுக்குரிய மேலத்துக்காரிக்
 ஞுடைய கட்டுக்காவலுடன்
 மேற்பர்க்கவேயிற் செல்லவிட
 வேண்டும்; எங்கள் அரசாங்
 காலர்த்தியின் விகாசமான
 பிரசைகளின் ஆரூபியரையும்
 மானத்தையும் பொருளையும்
 பாதகாப்பதே அச்சாலியத்தை
 வருடைய கடமையென்பதை
 மேலத்துக்காரிகள் அவர்களுக்கு
 நன்று தெருப்பிட்டுதல் வேண்டும்.

‘மாநிலம் கலைவுவான்
மன்றமிர் காகுகுத்தாலேத்
தானதுக் கிடைய்து
தன் ஊற்றுந் பரிசனத்தால்
வளமிரு படகத்தின்மீது
கவுறா வுமிர் தம்மால்
துளபயமைந்து தீர்த்
தந்காப்பான்ஸ்லை’

என்பதே இங்காட்டு மக்கள் தொன்றுவதாட்டு அரசனிப் பற்றிக் கொண்டின்ன மேலான ஏகான்ஷக; இக்காலத்து மக்களும் அந்தப்பற்றுப் போய் கொள்ளக் கூடினேயே இருக்கிறார்கள். சனங்களுட்கூடிய தொகையினர் அரசின்முறையைபும் யுத்தகாலத்தில் தாங்கள் அநுசரி த்து நடக்கவேண்டிய விதி தகை என்று சொல்லுதலும் தாம் “இந்மக்களை” என்று சொல்லிவிட்டு அடுக்களைப் பக்கஞ் சென்று தாவரங்களை மக்கள் “தமிழ் ஜாலகே எல்லாம் ஆய்த்து கீங்கிட ஏடுத்துக்கொண்டு போய், அனையுள் வைத்துக்கொட்டு ஆண் ரூபங்களை கொண்டு அவர்கள் உள்ளே அழைத்து இருக்கி இவைகளைப் பரிமா ராமீ” என்று அன்பும்காணமு

யும் പെരുന്നപാൻമെമ്മും അറിയാതവര്ക്കണാക്കുന്ത് ത വി ഇ ലു, ഇവുള്ള ചന്ത്തലുവർക്കൻ പ്രതികരിക്കണ്ട് വൈദ്യമയ്ക്കുന്നോ രേഖയിൽ രൂപവർക്കൾ കാലം ദീതാരുമും ചനാക്കനുന്തു അഥവ കണ്ണ എടുക്കുക ചൊലാലി വിക്ക കുതലു വേണ്ടുമും, ഇങ്കു വാൻ തുണ്ണാ പണ്ടവേരുമും പരിവരത തിന്നുമും, പഞ്ചവരാശു ഇന്തരാ ടു മക്കക്കുന്തു എവ്വാക്കപാനു രക്കെണ്ണർക്കുന്തു തുപ്പടക്ക കാർ പിനുക്കിരു; പോര്മീരാർ എന്നേരമും യുഥക ചന്തക്കിന്റൊരു കിർഘലു വേണ്ണുമെന്പതേ എക്കുതും കൊണ്ണക്കയാകുമും ആവര്ക്കൻ ഹാരിൻ കന്ന തീണു ചൊരക്കാലിചെച്ചപ്പുമും നേരുകകമരക്കു തിരുവള്ളുലും; അവര്ക്കൻ കൊണ്ണ ടോകക്കത്തേക്കു തുപ്പടക്കയാ തുപ്പാക്കൽ മുഖലിപ്പ ആപ്പുകമ്പനു തേജവുച്ചിലും പെന്ന സൗം.

ମେଳୁମ ଅନ୍ତରୁ କିମ୍ବାକୁ
ଆଶାଙ୍କାପାଇବାକୁ ହୁଏଟା ଯିବା
ତଥତିଲ ପିରାମିତ କାରୀମାରିଯା
କବଳିଲାଗି ପୋର୍ସନ୍‌ରେ ଜାଣାଯା
କହାଯିବାରି ତୁପାକାମିଯାପ
ଶୁଣିଯାପିରିଯାକାରୁ ଦେଖାଯାତ
ନୀଳାଯାମାଲ ଆକୁକୁଣ୍ଡାଳ
ଅପାର୍ସନ୍‌ରେ ତୁପାକାମାନ
ଅନ୍ତରୁ କଣ୍ଠେ କିମ୍ବାକୁ

உலகம்பலவிதக் கதை

(୧୫୩୭ ଅନ୍ୟତଃ)

விடு வந்த மீளையை
அவமதித்ததுபோலர்ம்.

சங்கேதப்படி, சொக்கலிங்கமும் தாஞ்சனமைலூயும் தங்கள் இருத்தக் டில் ஏற்கென்று சின்னம்மாள் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். அத் தச் சமையத்தில் தங்கள் தலைவராச வில் சின்ற கத்தசவரி சொக்க விளக்கத்தை வரவேற்ற ஒரு எந்தாலியில் இருக்கச்செய்ய, புவனேசுவரி தாஞ்சனமைலையை இன் சொற் கூற வீட்டிற்குள் அழைத் துச் சென்றிருத்தினான். “அம்மா, தங்கைச்சியின் தம நிறைஞாம் வாதது தலைவராலை இருக்கிறார்” என்று புவனம் தான் தலைப்படத் தன் தாயிடந் சொன்னான். தாயும் தலைவராச் சுதாவண்டை வாதது ஒதுக்கி சின்ற சொக்கலிங்கத் தைச் சுகம் சிகாரித்தான். அவரும் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடவரம் கிழவாகப் பதில்வொன்னான். புருத்தே சென்றிருத் துக்க குமாச் சுவாமியும் அத்தச் சமையத்தில் மீண்டும் வாதது செக்கவில்கம் இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சிகரணடு உபசரவார்த்தைகளுக்கிட்சோமம் சிகாரித்து அவற்றைச் சொல்ல வாய்நாயப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். தாயன் வாதது பேசுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த கத்தசவரி மெல்ல அங்கிடமிட் தெழுஷ்து புவனேசுவரி இருக்கு மிடத்தந்துச் செல்ல, புவனமும் தாஞ்சனமும் அடுக்கையிலிருது வதேர சிற்றுந்து தேசீச் சூயத்தாக செப்வைத்துக்கு, ஆயக்குப் போர்த்தும் தாய் நிற்கும்பதித்தந்து வாதத்துக்கொண்டு வாதவன் தாயப்பு பார்த்து “அம்மா, அவரை உள்ளேயழுத் த உபசரிக்க வேண்டுமல்லவை” என்று சொல்லுதலும் தாய் “ஓம், மகனே” என்று சொல்லியிட்டு அடுக்கைப் பக்கஞ் சென்றார். தாயக்கண்ட மகன் “அம்மா, ஜின்கே எவ்வளம் ஆயத்தம், சீங்கள் எடுத்துக்கொண்டு போய், அறையுள் வைத்துக்கூடு அண்ணுவைக் கொண்டு அவரை உள்ளே அழைத் து இருந்த இவைகளைப் பரிமாற வரையே” என்று அன்பும்காணமும் ரகவென்றக்கருதுதப்படக் கூறி யிருக்கிறார்; போர்வீரர் எந்தேரமும் யுத்த சுந்தத்தினராய் விற்றல் வேண்டுமென்பதே எமக்குஞ் கொள்கையாகும்; அவர்கள் ஊரின்கண்ணு கொலைசெய்தும் ரோகமாகத் திரிவதிலை; அவர்கள் கொண்டோக்கக்கத்திற்கு இப்படியான அப்பாக்கி முதலில் ஆயுதங்களைத் தக்க சில அடித்துகள் காரணமாககிடு போர்வீர்க்கும் அவர்களில் வரையிலை வென்றார்வா. இனி, போர்வீரரை அடித்துக்கொண்டு சேர்ந்தவர்களையும் ஆட்சைவார்த்தை சொல்லி அனுப்பி துங்காட்டின் கிலு வைமையமிற்யாத அப்பிரார்வராட்மனம் பற்றிமுடும் நாடு முடிவெடுப்பார், எனவுடைய சொல்லத் தக்க சில அடித்துகள் காரணமாககிடு போர்வீர்க்கும் அவர்களுக்குமிண்டிய கிரஸ்ல் சுதாப்பத்தற சில எங்கு கும் வைறுப்பும் கலக்கும் உண்டாக்குறன்; ஆதலால் இவைகளுக்காலம் மூலதாரானாமாப்பள்ளி துந்தத் தாந்தார்வாட்மீப முக்கப்பாக அரசினர் அறை கூடு சுக்கப்பத்து சிகாராவா செப்பது மண்டினாக்குவி ஆக்கல் வெண்டும்.

“**‘എപ്പൻ തന്മുക്ക് നാശി ലഭ്യമായ ഒരു വസ്തു ആണ്’**

புவனேஸ்வரி சொக்கலிங்கன் திரு
வள்ளுயறா அண்பு தூண்டித்துத்தன
னோஹம், அவனைபே தனக்கு காப
கணென்ற உள்ளநடவடிக்கை வரித்திருக்
தனானேன்றும், அவ்யாதம்கணன்கை
யீட்டத்தில் இயுவபாகதீவ குத்தெகண
திருக்காணம்முதலாம் காற்றுகளும்
காறும் அந்தச் சமயத்தில் அவனைப்
பெறிதும் பாதித்து சிறந்தன. “கண
ஊக்கான்களைம் கண வேணுட்டம்

මුද්‍රණ සංස්කීර්ණ ප්‍රතිචාර

கொழும்பு — அருள் தியாகரங்கு.

பழம்பதிலென்ற பூரி மரணிக்க
வரசுகாலமினால் புறழப்பட்ட
பண்ணி அடித்துவதன் தண பொறு
கை நகிழின் வடக்கரையில் பூரி வழ
குண்டமென்ற வழங்கும் திருப்
பக்கியென்றால். அதற்கு வட
பரசில் பூரி வகைவர்கள் என்று நீ
இடப்பட்டுள்ள அங்கே பரசு
வேளார் குத்திக்கே, பெரும்பு
மூல், கல்வெழுச்சமூல், தமிழ்ப்புல
மையும் வரங்க சுன்முக சிகா
மணிக் கலியரியென்ற ஒருவு,
தம் அருட்தகிக் கற்புவும் வரங்க
வத்து தண்ணியபாயிக் கிவாகமாகிறா
பழ்மையாரோடு, இன்றவரையின்றும்
வைற்றத்தைச் செலவுவனே நடாத்தி
வந்தார். இப்படியிருக்கும் காலத்
கில் இயர்களுக்குப் புத்திரப்பே
றின்யையல் பெரிதம் வருகிற
தார் குலத்துப்பாயிப் பிருத்திசூ
தார் முருகப்பெறும்போன் கிளைக்கு
அருட்துவதும் சேர்த்தார். கிருக்கெச்
துரிச் பெருமை பத்துப்பாட்டு,
ஆனாறு, முருாறு முதலிய
சக்கங் நால்கிளி வூம் கூறபட்டுனது,
ஏறுகின் திருவுப்பாயக் களினியி
உத்தித் தெருக்கில் முன்னவன் நிரு
வருங்கள். இவர்களுக்கு வள்ளதோ
யான்மகவு தித்தது.

வலமென்றும் வித்தினிற்கும் தொண்டிப்பின்னையை மட்டுற்ற மனமிடத்தில்லை, பெற்றார்களிருவருக், தாவட்டிச் சீரட்டி மிக்க பேரங்களுடன் வளர்ந்துவரவாரில்லார்கள். இப்பின்னையைத் தீர்த்து நீண்ட வரையிற் பேசுவதிற்குத்தாம யான், குழலினும் பாழிதுமினிய மத்தில் சொற்றினைக் கேட்ட முடிய விளையேபெற்று அன்னை தங்கையாக்கள் உணவுக்கும் முறைகளுக்கும் பிரபு அவர்கள் இப்பின்னைக் கேட்கின்ற விவரத்தை விட்டு தான் தான் விவரத்தை விட்டு மறைந்தனவென்றும் ஆன்னை சூரை குறைந்து வரவாரி இருக்க விரும்பும் அரசர் மனமங்குச் சூரை குறைந்து வரவாரி அனித்து வழிப்பட்டார். மும்பு குறுப்பு சுவாமிகள் அவர்களைக் கட்டுப்படி கொலைம் அடிக்கடி நடத்தி, திருக்குறளை காரணமாக கூறப்படும் ‘ஒத்தெரியினக்கும் என்ன நம நாலை தூற்றுக்கணுது கூடப்பட்டு வரவேண்டும் கூறுகிறது கோர்களை அனுகூலமிக்க அங்கே வரவுக்கடத்தார்கள். இவ்வகைமை 39 நடவடிக்கைக்குத் துயரம் அப்பின்னை பேசுக்கள்; சுறப்பாரனை வந்தது. அதற்குப்பின்னைபேசுவதில் சுச்சமய தாங்கள் அன்றிலே தம முய்யர் முடி சேர்க்கத்தன தொழில்க்கைகள் தமிழன் உறுத்துக்கூறுகிறேனோடிருக்கார்கள். அதற்குப் பிறகு இரும்பில், முடியார்களுடைய குறைகளை கீக்கப்படுவதே தமத்து சூரத்தைக் கொண்ட திடி முறைப் பெருமான் அப்பின்னையை தோகக்கு ‘குருகுருபா’ என்றழைத்தார். அப்பின்னையைத் தட்டின் பேசுத் தை படுத்த குறைத் தீக்கமிழி முன்னால் நான்குமுறையில்...என்ற பாட்டப் பாட்டக்கொண்டே வரும் பொழுது அமையானவை, அதை சுச் சுமுத்தில் நூத முத்தாத்தை எழுத்து இவர் கழுத்திலைனிட்டு விட்டு மறைந்தனவென்றும் ஆன்னை சூரை குறைந்து வரவாரி இருக்க விரும்பும் அரசர் மனமங்குச் சூரை குறைந்து வரவாரி அனித்து வழிப்பட்டார். மும்பு குறுப்பு சுவாமிகள் அவர்களைக் கட்டுப்படி கொலைம் அடிக்கடி நடத்தி, திருக்குறளை காரணமாக கூறப்படும் ‘ஒத்தெரியினக்கும் என்ன நம நாலை தூற்றுக்கணுது கூடப்பட்டு வரவேண்டும் கூறுகிறது கோர்களை அனுகூலமிக்க அங்கே வரவுக்கடத்தார்கள்.... முன்னை என்னுடைய செய்யுள்ளது, அதிலையாக பிரசினித்தார்கள் முக கூறுப் புதுத்துக்கூடிய செய்யுள்ளக்கூடும் ‘சிரிம் அழியினாலை நிறைச்சுவைம் சிரிம் கருப்பும் கொடுத்தார்கள்....முன்னை என்னுடைய செய்யுள்ளது, இன்னைக்கூறுவதையாக மாக்கக் கூறுவதையாக மூலமாக கூறுவதையாக முதலில்வந்தது வருப்புமத்து, இறைவுக் கூறுவதையாக குறுத்தார்கள். பார்த்தலேருப்பு வழிபட்டவைகளுமென்று உறுத்தார். இருந்த நிலாளாது சுறப்பது வழிபங்களுக்கு முன்னே ஆக்கலத்தை மொழிப்பாக்கப்பட்டு பல மேடைப்பாக்கங்களாக ஓடுபட்டு வருகிறது. ‘மதுவைக் கூறப்பக்கி என்னும் பிரசாத்துடுக்கும் அக்குக்கும்போக்கேத் தீயந்தார்.

தெருக்காட்டுத் தலைகளைத் தெருத்த நன்றாகவே கூற விரும்பும் ஒர் தில்வயப் பிரபந்தநுண் அப் பெருமானமேற் பாடிறத. பின்பு மேய்ச் சேர்க்குறுதும் மன அவர்க்கிழிலூ அம் உறங்கக்கூண் டிருக்கும் தய்க்கூறுத்தப்போக்குப்படி 'அழகு அப்பா'! என்ற குதாவூ பெருக அழுகுதது, அப் பின்னேவன் குதலுமருமிகைக் கேட்ட பெற்றூர், பரவசமஸ்டாத், ஆனந்த வொளத்தின் மூழ்கி, முகுப்புப்பு மாறுகடை முணைப்பிரகுக்கை சிளக்கைத் தெருகுத்துக்குன்றுகள்.

கண்டு இவர், பெற்றிருட்டை
மருத்துச்சன்ன தமிழ்வல்லமுக
தறுளியுள்ள அா கைவரசாதி மது
கைவரகல்லமபகும் என்றும் ஓர் பிர

இத்துப்பாக தூரிச்சு அவரிடம் சொல்லுார். அங்கே உண்டான சில குறிப்புகளையும் (ஒரு துபேரியின் கண்ணக்கேள் கொள்ள.....) இவரை நூலுகிறியர் என உணர்ச்சு தெரிவினார். அப்பால் தமிக்குத் துறவுகளையுள்ள வெண்டுமென்று அக்கேடிகா ராம் அமராகுபார சுவாமிகளைவண்டி விளந்தார். (இன்றும் தரும்புரை ஆற்றின் கந்தக்கள், கல்வி, பறவீவு முதல் நிறுத்தமை பயிற்சியில் பெரியசீர்களைக் கொண்டு வருப்பதிர்ச்சங்களைச் செய்வித்தும், சௌகர்யம் நூல்களையும், சித்தராத் நூல்களையும் அச்சிடுத்தும் சமயத்தை விருத்தி செப்பது வருகிறார்கள்) அத்தேசிவாவர்கள் அங்கு எழுதுப்பட்டதும் கார்பாத் திரை செப்பது வரும்படி கட்டான பிட்டனர், வாசிக்காத்தென் வகுவுதல் கொடுவதாலும் செல்லுமெனக் குமராகுபார் கவனம் நையையான், அவரச் செத்துப்பார்களுமேலும் சில காலம் செய்துவரும்படி கட்டளையிட்டனர்.

కుయాగురుపార నూనెనియిప కట
టొఱయిచ ఈకెమెర్నుపిసి తిమ్ప
ఎం చెల్లుప బుధుపట్టి, ఇంకట
పితోల తిరుపుతునినుకుమ వెల్లున
ఇల్ల లింగితున్నంతిరున్న పవర్లెక
ఎ త వ వ క ర త ప బెరుకూ
శైన త తిచిత తుండుకెన్నా, అందో
కోపిల్లెకాణ్టరుగీనిరుక్కు తు యీ
ముతతుక్కమయసవయి తెగిన
తీయి పిన్నాలుతమిల్చునున్న తు యీ
మహిన్. అంపి పాపువునున్నారు
పిరువు తిమ్పా కెష్టతిచితసత
యాంతు, ఎంతు ఉప్పిరు తు ఇంప
కింబాకారాటి వణున్నామ జుంతత
తిరుటను దెచ్యతరున్న తోచప
బెరుకూ పుపులు పెరున్నా
కుమ అప్పుతు పాపి తిరుపున్నా
నూ, అప్పెరాళ్లు పుంతమిపా ముం
మనింకితోవులు యెన్నులు ప్రిపక
తితత అపెరుయానిమితు పాధియ
గుణిన్నా, దెచ్యతమిల్చివు కిలో
యామ వాయకపుపెరున్న తిల అం
పకం, “యాపురుప తిలక కార్యక
యిం కుఱుపుపు ఉత్సాహం దెచ్య
యుకెన పెరుమపాలు జ్ఞానశామ
యి చారపుటయినువిక తిరుతినిన్
అంతునిని తిలకంచుకులుక్క తు
ఉత్సాహమాక నీ నొర్చుప పెరు
యాన తుపుమాన దెచ్యతికెన
తుయిరింట తారవైనుండి” ఎన్నా,
ప్రార్థతతక తువుస అయిన తేమి ‘సిత
పార దెచ్యయుతికెనవు’ ఎన్నులు
ప్రిపాతసాయ తుయిరిం అభింతార్.

பிரபந்தம் மிக இரண்டை வரவிற் தது; ஆது குமாரகுபரகுகு யாஸ்ரயம் நீர் நூற்றுமைப்பதிலை. உள்ள பகுதிப்பிரசைகாலத்தில் காட்டும், அப்பால் தாது னான்டேக் கரிடம் விட்டுப்பெற்ற மக சொன்னு காசிக்குர் சென்ற மது கல்வித் திறத்தினாலும், முருகன் திருப்பு என்றும் அனி பாதுகாவின் டள எத்தைக் கவர்ந்தா, அப்பதுவாயின் தரியமெழுங்கியகை விடிதுக்கா புகுடை மல்லடையமை பள்ளித்தமிழம் மிக தினினைசூடிடான் பாடக் கேட்டிருக்கின்றோன். முனிவர் சுரங்கித் தேவி பிடிம் ‘பண்ணும் பரதமுக் கல்வி யும், திருச்செற பறுவதும், செல்ல விற்பனை மு மலதனமும் கவிக்கால் வலவலை கல்க்கத்தமத்தையும்’ இன்னும் பலவற்றைமும் வேண்டின்னுரை சொல் கண கல்வுவிலைகள் பெற வேண்டும் ஆலீன் ராது தெரிக்கிறது.

இவர், முருப்புமரன் கிவதி
காலை கேவறங்களைப்படக் கூட
தாக்கி வெப்பாக்கி பலியிட்ட
வில் இனி தெரிகின்றார். தாம்
யற்றிய பிரசாக்கினீர் அவ்வத்
தெய்வங்களை வைத்துப் பார்டும்
தொடர்ச்சி மூலம் பக்கம்

உலக்மிப்பலவி தக்கைது

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

காமுற்ற - பெண்ணுக் கனிகலம் காஜுட்டைமீ” என்ற பிரகாரம் சொன்ன தீவிப்பட மயிலைன் ஒதுக்கி கின்ற புலனேக்கியில் கூறுதலைப் பராக்கக் கொக்கிலிங்கதூயடைப் பள்ளம் கிசிவதெல்லைம், அவனுடைய கண்கள் அவ்வள்ளத்தைப்பறி மார்மலீ அங்கினிலக்கியின் மதி யன்ன வந்ததை திருமூழை பார்த்துகிட்டன. அன்றை அக்கண்ணிக்கீடின் பேரூழகனத்தையும் கண்ட சொக்கலிங்கன் ஈற்புத் மட்டத்தோன்; அவன் காணமிதிரா நூதங்கி சின்ற தலை விவரங்களைப்படைய உள்ளத்தை கொள்ளின்கொண்டது. “பேரூழகுவாய்ந்த இப்பெண்ணைச், பூரணவசற்ற எண்ணிடத்தில் மீச வாசம் வாத்தானே! இதுவும் விதீயின் விதீயம் போதும்; இவ்வுத் தமிழைக் கல்வைஞ்சுச் சூதி இனி துவாறவரையின காண் கிசிவப்புத் முடவன் கொம்புத் தேதுக்கு ஆசைப்பட்டவாசூரும்; பூரண ஆயுட் செல்வம் பொருத்தாத எனக்கு இந்த வின் எண்ணமெல்லாம் ஏற்று.....” என்ற பவளவுறு கினிக்குத் தின்றது சிக்க வெர்தான்; அவன் அச்சமயத்திற் போரணம் அருந்தின்னேனும், “இன்னுடையவென்றும்பேன், இன்னரசமென்றும்பேன் கன்னிகீமல் வாத்து காத்தினால்” என்ற பிரகாரம், தான் அங்கேவேண்டுடன் உணர்வன் சுவையைத்தாறும் டைய்தாரான் வன். இதற்கிடையில், தான் சகோதரி அந்த இடத்தில் சிற்பதற்கு இலச்சைப்பட்டவைதைக் குற்பா அனுரந்த தமையனுசூப் புமா காமயி “தங்கைசு, சீர் போம், ஆகவேண்டியது காங்கனே பார்த்துக்கொள்வதற்கும்” என்று புவதைத்தைப்பராத்துக் கொள்வதற்கும் புவனம் அவ்விடத்தையிட்டு மெல்லப் பேர்விட, காஞ்சனம் அங்கே கின்று அவ்விருவகுக்குஞ் தேக்கிருதவையைப் பரிமாற்னால்; அவுக்கும் போரணம் ஆத்துத்தக்கணாடு வாய்க் கை சுதா செப்பது தலைவாசர் பகத்தந்தல் வந்துகூஞ்சாக்கன்; காஞ்சனம் புவனேசுவரியாடு வேழிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். சிற்றுகேரு செல்வ, சொக்கலிங்க மூழு சுகோதரியும் சின்னமீரான் ட்டிட்டின்றாரிடம் தெயிடப்பற்றுக்கொண்டு கங்கன் ஆத்தக்கிடைவர் கீழடுக்கிடைவு சேர்க்கனர்; போரும் மார்க்கத்தில் புவனாத்தன் காஞ்சியப்பக்கனையெல்லாம் சொக்கிவிக்கம் கண்க்கைக்குச் சொல்லிப் பாராட்டுனர்.

“எங்கள்குடி சுடேற்றியது”

வீட்டிற்கு மீண்டுமே, சின்னம் ரஸ் வீட்டில் நடந்த முபசராம் முதலிய கருமங்கிலைப்பல்லாம் காஞ்சனமராகி, தங்கள் தாய்கீட்க்கு பொரமாகச் சொன்னான்; சண்பகத் தங்கள் மக்கீனப் பார்த்து “தமிழீ, மந்தப்பெண்ணை சீ கீறிந் பார்த்தாடோமே, அப்பெண்ணைக் கன்ஸ ஏன்று செப்புதிர்கரள் உனக்குக் கும்மத்தக்கரளே” என அன்புடன் கிட்டார். “அம்மா, அஷத் தட்டியை மணந்து செப்புதிர்கரள் என்கு எப்பொழுதும் சம்மதங்கள்; ஆலை என் ஆயுடு குறை வய்திடுத்தான் சான் யோசிக்கிற நன்” என்றுன் சொக்கலிங்கம், கட்ட தாய் சிறிது மனங்கிலைசான் காண்டானாயத் தன் மீண்ணையைப் பார்த்து “எங்களே சுடேற்றுவாற்து வையளியே, உனது ஆயுளுக்குப் புக்கம் வருமென்று பயந்து சீ என் தங்கையும் சுஞ்சலப்பட்டவேண்டும்; உனக்கு அப்படி ஏதும்

இடையுறு தேர அங்க ஆன்டைவன் விடமாட்டான்; அப்பெய்பேறு தீங்கு வரவாண்ணுடெதன் பக்கலைவர்க்கியத்தோடு கூடிய மீது தங்கிட்டு அல்லது பகுதும் தெய்வத்தை வேண்டுகின்றனர்; காலை வேண்டுகின்றேன்; உங்கள் அப்பவேண்டுகின்றார்கள்; உங்கள் சம்ஹகை பிரசரத்திகின்றனர்; சினங்களை விட்டிலும் ஸ்ரார்ஸ்ரெல்லர் நம் கூலை பிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பு ரூக்கள்; உங்கள் வேண்டுகேருநக்குத் தெய்வம் இரங்கமலைக்கு முடியாது; அல்லமலும் மக்களே, அந்தப் புதைக்கவியப்படுகின்வே நாங்கள் நம் வேறொவருக்கேதூம் மைவைத்து உடன்படமாட்டா வென்பது நிச்சயம்; அப்ப சுவா மிகளுடைய தமக்கையாகவே கைவுத்தாரப்போல், ஒந்த உதகம் கண்ணிகையும், சீதன்னை விவரங்கு செப்பதெல்லன்ன செப்பம் தொழிலாகவுள்ளன; சீபேத தனவு வென்னாலும் மனத்தில் நிச்சயித்துக்கொண்டார்; அவனுடைய பத்தொருக்கியத்தையும் விபதியையும் நம்மத் தெய்வத்துக்குளும் முடியாது; உங்கு கல்வரகு போல்கு பெரல்வாய்க்கு வந்தாலும் கைமாலம் தெய்வமையே கைப்படித்த தாழுகுவான்; மேலும் கற்புடைய பண மைவையாக வாய்க்கூப்பெற அந்தக் கணவுவுக்கு எவ்வளகரான நிமையும் ரேரமாட்டா; எல்லத்தமான நிமைகளும் உண்டாம். கற்புடைய பணம் செயற்றுஞ்சு செயல்களைபெல்லாம் செய்யன; ஆடவரைக் காட்டிலும் கற்புடைய கைமகனிர் சிறந்தவர்களை நிறுத்த சால்லப்பட்டிருக்கிறது; மகனே, அத்தாடகளில் கீங்கள் காத்தபுரா நாட்டு நாட்டிய அரிப தமிழ் நால்க படித்தலை விடுத்த வேறும் கீல்லை மரத்திரம் படித்துக்கொண்டு இடர்ப்படுகின்றார்களே; பக்கள் கந்தபுராணத்தில் என்ன சால்லப்பட்டி ருக்கிறது,

மனவியல்பான வரையும் மெல்லி யலை மேவில் எழுள்தாரும், அரிதான தவமர்கும், எழுள்தாரும் இவன்மன்னுணுமுள்தாரும் அவிவைத்தும், அரிதொன்றுமிலையன்றே!

மகனே, கற்புடைய பெண் பெய்யனப் பெய்யமாம் மஹை; இம்பேடா, இல்லை, அவனுக்கும் உன் கணவுவுக்கும் அவன் பிறகுத்திக்கும் புதுத் துக்குக்கும் எவ்வகயான ஈன்றும் ரேரமாட்டாம்; அந்தப் பெண்ணுக்கு உலகுதே அரியதொன நுவல்லையாம், மாரத்திரமா இன்னுமாஞ்சல்லுக்கிறேன், கேள்டா என்ன கீணே,

ஏந்டைகயத்து கணவரைக் கடவு காரன் போல் என்டைது குற்றாரம் மெப்புரை சில நிறுத்த நடையால் தெப்பத்தும் மாழுகுது மெல்லும் நடைக்கணமயோர்களும் அவர்க்கு கிரங்கிறே

நமெராமுக்கமுடைய பெண்கள் வரைக் காட்டிலும் சிறந்தவு சென்பதை கான் உடனக்குறுத்தும் மன்னே எடுத்துச் சொன்னான், மலைக்குத் தன்னெருமையாதன்பார்; அதுபோலப் புகளைக்குவிட காங்கள் இக்கத்தில் எங்கள் பொறுமையையில், கடவுமை; முணராம், கான் முதாட்டிகளின் கற்புதுவத்தை அறியாமல், உத்தமத்தையை விருத்திசெய்ய வகுக்காரரைதறு சிற்கியாமல், இல்லை, கடவுமை; இனிது கடத்தற்று இன்றியாத துணையைப்பதை பாரம், சிவாத்தக்கிள் அபிசம்

நவராத்திரிப் பூஷா
ஈஸ்ரமிகள் (30-0-44) வல
திரிப்புக்கூச ஆரம்பமாகின்றத்
மாற மூழை சீழைகம் (7-10-
வாட்டுவு இன்வாண்டில் எட்டுப்
வரசாத்தி பூஷையும் ஒரு ச
விஜயத்தும் (மாண்பு) உற்சவ
சீழை.

இது ரவாத்திரி புனர்ணியகா
தில், ஈசுவர் நன்மகளை விவ
ஶூரம் விரைவியப் பத்தி சிரத்த
யோகை நூற்று ஸிவையும் பூஷை
தேரத்திருங்கும்போது வழிபடுவுடே
இங்காலத்தில் கேள்வுகளை
நீங்கள் குன்றுமென்னும்,
ஏர்க்கார்யத்தும் அதுடித்தலு
மயமாகும்; இப்புணர்ணி வகையில்
அப்ராமிஹி முத்திரை, தேவை
குரிய தேரத்திற்குப் பிரச்சந்தங்கள்
நிறுத்துமும் பாராயனாகு சொ
லை வண்மையுடைம்.

குத்தும்

இந்துகாந்தனப்பத்திராதிபாவர்கட்
பீயர்,

பண்ணை ஆயத்தில் சென்
காலத்தில் கிழுந்த குறைகள் நீங்கள்
மென்று கருதி பண்ணை ஆய கீ
செ சங்க விவரகத்தில் ஆயம் ஏ
படைக்கப்படும். இன்றும் ஒபு
காக ஆயாகும் நூற்றுவதா
கானப்படவில்லை, கிஞ்சகானப்படவு
கில செலவாக்குள்ளாவங்கள் தூய்யு
ததால், அவர்கள் கட்டியினர் தா
கிணந்தபடி ஆயத்தை நடாத்தி
கருத்துகளைற் பொறுமக்களில்
துறைகள் அவனிக்கப்படுவதில்லை
இந்தச் சங்கத்திலுள்ள குழுமங்கள்
னைப் பொதுக்கூடத்தில் கார்யத்து
மற்றுப் பலர் பலமுறை ஏழுத
மூலம் காரியத்திலையைக் கேட்டு
கொயித்திருக்கிற பொதுக்கூடத்தை
உட்படிக்கிறேன். பொருமக்களிட
நாயிடப்பட்ட பங்குப் பண்ட
விருந்து சுகங்கத்துக் குத் தொடர்பு
ஏத் திரு முகம்குத்துப் பகுக்கு
கீழ்க்குக்கூர்கள். இல்லைபோன
பல விதிபங்கள் பொதுக்கூடத்தில்
ஒன்றைமை கவனிக்கப்பட்டால்,
ஆதலை வீடு சுகங்க அங்கத்தை
ரும், இதில் அப்போன முடிவேலை
ரும் இசீசங்கத்திலுள்ள அங்கத்தை
கீக முயற்சி செய்யும்படி கேட்டு
கொள்ளுவதற்கிறேன்.

பல வைத்தியங் யாழ்ப்பாணம்

பல்வைத்தியம் செய்யவும் கன் பரி
சேத்தியம் செய்யவும் தத்துவமெப்பற்றுவ
ராண் திரு. என். சாலை பத்திரிகை
அவர் கன் வழகுத்தின் எண்ண மாசுக்கு
இல்லை 3-க் கிடத் தொடக்கம் 15.
தித்திவராயும் யாழ்ப்பானம், பெரிய
தெரு 43-ம் இலக்காந்திலுள்ள வைத்திய
சாலையில் கரும் தொத்துவார்.

குருநாகல் கிளைஸ்தாபனம்
 மாசுத்தின் 20க் திசைவிலிருந்து 30க்
 திசை வரையும் குருநாகல் கோட்டையில்
 உக்கு முன்னால் பல்லவத்திய கிளை-
 ஸ்தாபனத்தில் கரும் டாக்டுவார்.

யாழ்ப்பாளன்தலில் அவரிடம் வைத்தியம் செய்திப்போர் முன் ஒழுக்குகள் செய்யவேண்டில் அனுரடைய குருதாகல் விளாசந்தரக்கு ஏழுததல் நல்லது (Mis. 98. 5-8—31.12.43)

தேவை

கடிதம்
இந்துசாதனப்பத்திராதிபாவர்கட்டு
வெற்றி

ஈழன்மையெல்லாம் கண்டபட்டத்
ஏழாமுகுவாள்; மேலும் குற்படையை
பணம் மீண்டிராக வாய்க்கூப்பெற
விட அந்தக் கணவுவூக்கு எவ்வளக
ரான் தினமையும் ரேமாட்டர்; எல்
ஏழ்தாமான் நின்மைகளும் உண்டா
ம். குற்படையை செய்ய செய்ய
நிற்கு செயல்களைபெல்லாம் தெய்
ன்; ஆடவரைக் காட்டிலும் குற்
படையமகனிர் சிறந்தவர்களைன்று
சால்லப்பட்டிருக்கிறது; மகனே,
ந்த காட்களில் கீங்கள் காத்தபுரா
ம் முதலிய அரிபா தமிழ் நூல்க
ப்பட்டித்தலை விடுத்து வெறுவது
ஏன்களை மாத்திரம் படித்துக்
கண்டு இடர்ப்படுகின்றானே;
ஏன்கள் கந்தபுரானாத்தில் என்ன
சால்லப்பட்டிருக்கிறது,

"மேனவியல்பான் வரைபும் கீழ்ல்லி
யலை மேவில் தானுள்ளதாகும், அரிதான் தலமாகும்
வானமுள்ளதாகும் இவ்னாம்பூண்டுமா
க்கும் எனமிவுன்கும், அரிதொன் ருமிலை
மன்றே"

தறவிடப்பட்ட பங்குப் பணத்
லீருந்து சங்கத்துக்குத் தொடரப்
நெட ஒரு முறைக்குத்தும் வகை ஆக
கீழிருக்கிறார்கள். இன்னுபோதே
பல இன்னுபங்காள் பொதுக்கூட்டு
தன் எண்ணம் கவனிக்கப்படம்
லூ, ஆதலை வெடு சங்க அங்கத்தை
மும், இதில் அய்யலை முடிடையெல்லோ
நமு இச்சங்கத்திலுள்ள அமைத்து
கீக்க முயற்சி செய்யுமால் கேட்டு
தொல்பூர்வங்களேன்.

இங்குணம்
க. சாந்தவினா

நிலை மாத்திரமா இன்னும் சொல்லுகிறேன்; கேள்டா என்ன கேள்வே;

கற்பராமுக்கமுடைய பெண்கள் ஆவ்வரைக் காட்டிலும் சிறந்தவரை வரப்பதை நான் உணக்குச் சம்ரூபனிடைப் படுத்தச் சொல்ல வேண். மலைக்குத் தண்பெருமை தெரியாதென்பர்; அதுபோலப் பெண்களாகவுள்ளன காரங்களை இத்தகவுத்தில் எங்கள் பொறுப்புகளைப் பார்வையில், கடவுமையில் முன்னராமல் எங்கள் முத்தாட்டிக்களின் கற்பு மகத் துவத்தை அழியாமல், உத்தம சந்ததியை விருத்திக்கீற்ப வகுக்க கார்ப்பரேற்று சிற்கிப்பாமல், இல்லாமல் இனிது கடத்தந்து இன்ற பழையாத துணைபெண்பதை விஜயாமல், சிவசத்திலின் ஆசிரம

வடஇலங்கை முத்தமிழ்
மன்றம்

இம்மன்றத்தில் குக் காரியதீ
காரிக்கீல் கியமிக்கவும் பிரமாணம்
களை சிக்கபிக்கவும் வண்ணை கொ
சிலைய மண்டபத்தில் 1-10-43
வெள்ளிக்குழம மலை 6-30 மணி
க்கு ஓர் மகசபை கூட்டப்படும்.

முத்தமிழ்னேற் அரம்பப்பிழூ
3-10-43 குருவிற்றுக்கிழமை கல்வி
9-30 மணி தொடக்கம் வண்ணை
வைத்தீவிரா வித்திப்பாரலை மன்ற
பத்தால் சேர்வதாடப்படும். அத்த
ருணம் முத்தமிழ் மன்றம் போன்ற
ரும் இவைகளை கல்கைகழுத்த
தமிழ்ப் பேரவசியருமான் யெ
திரு. கவும் யில்லான்டர் அவர்
கன் “முத்தமிழ்” என்றும் பெரும்
பற்றி ஒர் அரிசி சொறுபொழிவற்
றுவர். அதனாலே இவைகளை
கையிருக்கின்ற கலைபெறுமென
முத்தமிழ்மன்ற விவரங் கூரிய
மத்தின் தலை. ச. ஸ்ரீவிவரசன் அறி
விடுதலை ஏற்ற

(வரும்

